Klíčovými cíli strategie EU pro rovnost žena mužů je dosáhnout rovného postavení žen a mužů v Evropě, kde mají ženy a muži rovné příležitosti, a předcházet násilí na základě pohlaví; náročné genderové stereotypy; odstranění rozdílů mezi pohlavími na trhu práce; dosažení rovné účasti mužů a žen v různých hospodářských odvětvích; a dosažení rovnováhy mezi muži a ženami v rozhodování a v politice.

EU dosáhla za poslední desetiletí významného pokroku v oblasti rovnosti žen a mužů, zejména v oblasti začleňování hlediska rovnosti žen a mužů, začlenění hlediska rovnosti žen a mužů do všech ostatních politik a zvláštních opatření pro rozvoj žen.

V mnoha členských státech EU však stále existují nerovnosti. V roce 2020 dosáhla EU v indexu rovnosti žen a mužů vyvinutém Evropským institutem pro rovnost pohlaví(EIGE) 67,9 (přičemž 100 představuje úplnou rovnost). Pokud jde o politickou moc, ženy jsou i nadále nedostatečně zastoupeny v politice EU: pouze 30,3% členů národních parlamentů jsou ženy.

V práci stále přetrvávají rozdíly v odměňování žen a mužů a ženy jsou stále nadměrně zastoupeny v méně placených sektorech a nedostatečně zastoupeny v rozhodovacích pozicích. Výzkum EIGE zdůrazňuje, že méně než 10 procent generálních ředitelů jsou ženy a že u žen je třikrát vyšší pravděpodobnost sexuálního obtěžování v zaměstnání než u mužů, a to většinou prostřednictvím supervizora.

Vážným problémem, který se dotýká mnoha žen v Evropě, zůstává také genderové násilí. Podle zprávy z roku 2015 %ozažilo 33 žen v EU fyzické nebo sexuální násilí, zatímco 55 %ožen bylo sexuálně obtěžováno. S příchodem pandemie Covid-19 zesílily objednávky pobytu doma domácí násilí v Evropě i po celém světě.

Ačkoli v právních a institucionálních rámcích již lze vidět významný pokrok v oblasti práv žen, úplné dosažení rovnosti žen a mužů vyžaduje také hlubší kulturní změny a větší solidaritu s přihlédnutím k různým národním kontextům.